

Arrest

nr. 307 104 van 23 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Louizalaan 390/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 27 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 januari 2024 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ALENKIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Vietnamese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) X.

1.2. Verzoeker dient op 6 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 7 november 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 november 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Vietnamese nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Khanh Hoa. Uw grootvader zou gediend hebben in het leger van het vorige regime en hierdoor zou uw familie nu nog gediscrimineerd worden. U zou gestudeerd en gewerkt hebben, maar uw inkomen was niet hoog genoeg. U zou van een kennis van uw vader vernomen hebben dat u goed kon verdienen in Roemenië. Om dit te bekostigen zou u geld geleend hebben bij de maffia, die u een hoge intrest aanrekenen. U zou Vietnam in maart 2020 verlaten hebben. U zou in Roemenië niet verdiend hebben wat u hoopte en u zou problemen hebben gekend bij uw aflossing van uw lening bij de maffia. In mei 2020 kwam de maffia uw familie al bedreigen. Hierna werd uw familie nog verschillende malen bedreigd, tot ze in mei of juni vluchtten naar het geboortedorp van uw stiefmoeder. Hier zou de maffia hen niet gevonden hebben. Daar u niet aan de juiste papieren geraakte in Roemenië, zou u op 6 januari 2023 in België een verzoek tot internationale bescherming ingediend hebben. U hoopt op verblijfsdocumenten zodat u kunt werken om uw schuld aan de maffia af te betalen. Ter ondersteuning van uw verzoek toont u op uw gsm een afbeelding van uw geboorteakte en uw schoolattest. U stuurde deze documenten in kopie door na uw gehoor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Er kon gezien uw verklaringen immers geen geloof gehecht worden aan uw relaas.

Vooreerst wist u uw identiteit niet ontegensprekelijk aan te tonen. U verklaarde Vietnam met gebruik van uw eigen paspoort verlaten te hebben, maar wanneer u gevraagd wordt naar dit paspoort verklaart u zeer stereotiep uw paspoort kwijtgeraakt te zijn in Roemenië. U heeft dit beweerde verlies echter nooit aangegeven bij uw ambassade of bij de politie, zodat het hier eerder om een excuus lijkt te gaan om uw paspoort niet neer te moeten leggen. Hierdoor ontstaat dan ook het sterk vermoeden dat uw verklaringen over uw identiteit, reisroute en verblijf in Europa, niet overeen stemmen met de gegevens in uw achtergehouden paspoort. Tijdens uw gehoor toonde u een kopie van uw geboorteakte. Deze kopie heeft geen foto en vormt dus geen doorslaggevend bewijs van uw identiteit en bovendien kunnen aan kopies weinig waarde worden gehecht daar ze steeds onderhevig kunnen zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk. Dezelfde opmerkingen kunnen gemaakt worden over uw schooldiploma. Het gebrek aan een eenduidig bewijs van uw identiteit houdt reeds een negatieve indicatie van uw dossier in.

Voorts verklaarde u geld geleend te hebben van de maffia en nu vreest u wegens wanbetaling problemen te krijgen. Hier kan echter omwille van verschillende redenen geen geloof worden gehecht.

Vooreerst wat betreft uw vrees voor de maffia dient vastgesteld te worden dat u tegenstrijdige, en vage verklaringen aflegde, die de algemene geloofwaardigheid van dit element teniet doen. Zo verklaarde u dat u een groot bedrag leende van de maffia en dit tegen een woekerrente, echter wanneer u gevraagd werd welke verzekering de maffia had tot terugbetaling (zoals bijv. een onderpand), verklaarde u vreemd genoeg dat een onderpand niet nodig was, daar de maffia jullie wist wonen en dus aan haar geld kon geraken (CGVS, p. 4). Dit lijkt een weinig logische en vooral risicovolle gang van zaken daar de maffia zo nooit gegarandeerd haar geld terug zou verdienen. U hier op gewezen hield u vol dat de maffia geen onderpand nodig had daar ze uw familie wist wonen. Het weinig rendabele en dus volledig ongeloofwaardige van deze regeling bleek al meteen uit het vervolg van uw relaas. U verklaart immers dat uw familie al enkele jaren (waarover later meer) in het dorp van uw stiefmoeder woont en sindsdien kan de maffia uw familie niet meer vinden en dus niet meer onder druk zetten voor de terugbetaling. Daar Vietnam een zeer groot land met miljoenen inwoners is, lijkt het zo wel redelijk gemakkelijk om onder de betaling aan de maffia uit te komen, iets dat voorkomen kan worden door een onderpand.

Ook over het moment dat u de lening kreeg bent u niet eenduidig. U beweerde dat deze lening diende voor uw reis naar Roemenië die begon in maart 2020. U echter gevraagd wanneer u deze lening kreeg, beweerde

u dat deze werd aangegaan in december 2022, dus anderhalf jaar na uw vertrek naar Roemenië (CGVS, p. 4). U gewezen op deze duidelijke tegenstrijdigheid paste u simpelweg uw verklaringen aan: de lening zou ingegaan zijn in december 2019. Uw verklaring dat u zich vergist had, is onafdoende, vooral gezien het verschil in jaartallen.

U verklaarde dat de maffia uw familie reeds begon te bedreigen in mei 2020. Daar dit nauwelijks twee maanden na uw vertrek naar Roemenië was, juist de reden van de lening, lijkt het wel heel voortvarend van de maffia om al zo snel over te gaan tot dreigementen, temeer daar ze geen onderpand hadden waardoor het angst aanjagen van de schuldenaars, waardoor ze waarschijnlijk snel de benen zouden nemen, niet echt een slimme zakelijke houding lijkt. Toch hield u vol dat de dreigementen reeds in mei 2020 begonnen, waarna ze al in mei of juni 2020 de vlucht namen. Dus niet enkel bedreigde de maffia uw familie al wel heel snel na het aangaan van de lening, het escaleerde op slechts enkele weken dusdanig dat uw familie onmiddellijk diende te vluchten (CGVS, p. 5-6) . U hierop gewezen paste u nogmaals uw verklaringen aan: uw familie vluchtte pas in mei- juni 2021. Uw verklaring dat u altijd 2021 gezegd zou hebben is onafdoende, temeer u duidelijk vaker problemen heeft met data in uw relaas.

Tenslotte legde u geen enkel schriftelijk bewijs neer van het bestaan van deze aanklacht, noch van de problemen die uw familie hierdoor gekend zou hebben. Uw relaas is op dit punt dan ook volledig ongeloofwaardig.

Er werd u immers ook gevraagd of u de dreigementen van de maffia bij de politie gemeld zou hebben, waarop u beweerde dat uw familie dacht dat de politie niets zou doen (CGVS, p. 6). U gevraagd waarom uw familie dit zou denken, immers daar ze niet eens probeerden bescherming te zoeken, is het wel heel gemakkelijk om er automatisch vanuit te gaan dat de politie niet zou helpen, wees u hierbij op het verleden van uw familie. U verklaarde dat uw grootvader diende in het leger van het vorig regime en dat jullie hierdoor gediscrimineerd werden. Wat betreft deze bewering dient vooreerst opgemerkt te worden dat u geen enkel attest aangaande uw grootvader of diens rol in het vorige regime, laat staan over uw bewering dat jullie hierdoor gediscrimineerd werden, wist neer te leggen, zodat het hier bij een blote bewering blijft. Ten tweede is het mogelijk dat mocht uw grootvader inderdaad in het leger van het oude regime gediend hebben, jullie gediscrimineerd worden, maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze mogelijke discriminatie uitmondde in vervolging. Uiteindelijk gaf u aan dat u in staat was om te studeren en te werken net als elke Vietnamese burger. U verklaarde dat het moeilijk was voor u om werk te vinden, maar hier staat tegenover dat u enkel beschikt over een diploma middelbaar onderwijs, wat het vinden van een job enigszins kan bemoeilijken. Daarnaast verklaart u dat zodra u zou willen werken en papieren zou moeten opstellen voor het volkscomité, het u moeilijk gemaakt zou worden, maar opnieuw gaat het hier om een blote bewering. Overigens dient te worden opgemerkt dat ondanks uw beweerde discriminatie het Volkscomité wel de door u neergelegde geboorteakte heeft uitgevaardigd. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering te lijden onder discriminatie.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsverplichting, van de zorgvuldigheidsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:

“De materiële motiveringsplicht of de eis van interne legaliteit houdt in dat elke administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. De overheid moet haar

beslissingen baseren op feiten die een determinerende invloed hebben op de uiteindelijke beslissing. Bij het aanvoeren van een schending van de materiële motiveringsplicht moet derhalve worden nagegaan of de motieven van het bestreden besluit steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Het besluit moet dan ook steunen op deugdelijke, afdoende en draagkrachtige motieven.

Verzoeker gaat helemaal niet akkoord met de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker had problemen in zijn land van herkomst, Vietnam.

De verwerende partij twijfelt dat verzoeker zijn identiteitsdocumenten in Roemenië had verloren. Dat is echter perfect mogelijk. Verzoeker zal in de toekomst ook proberen om zijn identiteit beter te bewijzen. Het bezorgt wel kopie van zijn geboorteakte en een schoolattest.

De familieleden van verzoeker werden bedreigd in zijn land van herkomst door plaatselijke maffia. Het land Vietnam kampt met hoge corruptiegraad. De overheidsdiensten zijn vaak verbonden met de maffia. Dat was de reden waarom verzoekers' familie in Vietnam geen hulp verwachtte in Vietnam van de overheidsdiensten. Dak kon immers leidden tot nog slechtere situatie en was in elk geval meer gevaarlijk voor de mensen.

Wat betreft het feit dat de plaatselijke maffia geen onderpand vroeg van verzoeker en zijn familie dat is volgens de tradities van het land Vietnam. Het was ook zo dat de familie van verzoeker geen onderpand kon geven wegens armoede. De maffia rekende in deze situatie op de angst van de mensen die de lening vroegen, het was in deze situatie geen garantie nodig.

Verzoeker zei dat hij in 2020 naar Roemenië kwam, hij bedoelde tevens dat de lening van de maffia in 2019 plaatsvond. De verwerende partij merkt dat verzoeker eerst zei dat deze lening in 2022 gebeurde, het was echter een materiële fout of een gebrek aan goede vertaling.

Verzoeker zal momenteel proberen om nodige en eventueel schriftelijke bewijzen te verzamelen van vervolging van hem en zijn familie door de maffia in Vietnam. Hij zal deze bewijzen opvragen bij zijn familieleden.

De familie van verzoeker werd bovendien gediscrimineerd omdat zijn grootvader was in legerdienst bij de vorige regime. Verzoeker zal proberen om de nodige informatie te verzamelen. Zijn verhaal is tevens voldoende consistent in deze zin. Hij had problemen om werk in Vietnam te zoeken wegens de discriminatie. Zijn middelbaar diploma was echter geen hinder zoals de verwerende partij het beweert.

Het Volkscomité van Vietnam weigerde immers om de nodige papieren aan verzoeker te geven om effectief werk te vinden. De stelling van de verwerende partij over de afgifte van de geboorteakte aan verzoeker is in casu niet relevant.

Verzoeker diende zijn verzoek van internationale bescherming op 6 januari 2023. Hij was immers vroeger niet op de hoogte van de asielprocedure, hij had tevens geen informatie waar moest hij naar toe om het verzoek in te dienen.

Het gaat in casu niet over socio-economische motieven, maar over de gegronde vrees van vervolging wegens bedreiging vanwege de plaatselijke maffia samen met bedreiging van andere familieleden. Verzoeker had echter ernstige problemen in zijn land van herkomst omwille van politieke redenen.

Vietnam is niet democratisch en zwaar gecorrumpeerd land.

Verzoeker vreest in geval zijn terugkeer naar Vietnam om vervolgd te worden.

Zijn familie aldaar is ook in gevaar.

Het is weinig waarschijnlijk dat verzoeker in Vietnam de bescherming van de overheid kan vragen, des te meer dat zijn familie aldaar wordt gediscrimineerd.

De vrees van vervolging is volgens verzoeker voldoende aangetoond, het is een risico voor hem en zijn familieleden. Verzoeker is bereid om in het kader van deze procedure nog bijkomende bewijzen voor te leggen.

Naast bovenstaande vaststellingen betreffende de geloofwaardigheid van verzoekers' relaas, dient ook opgemerkt te worden dat hij hoe dan hij in zijn situatie niet kon rekenen op bescherming van uw nationale autoriteiten (zie zijn verhaal).

De onafhankelijkheid en democratische instituten in Vietnam bestaan enkel op papier.

Er waren immers serieuze redenen om verzoeker ook in het land van herkomst te vervolgen.

De situatie van verzoeker is immers zeer specifiek en niet veilig.

Het probleem van verzoeker is absoluut realistisch en serieus.

Verzoeker kan daarom duidelijk niet terugkeren naar het land van herkomst.

Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat de bestreden beslissing niet gestoeld is op afdoende motieven die de beslissing kunnen dragen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden, wat onder meer betekent dat het alle voor de beslissing relevante feiten met zorgvuldigheid moet vaststellen, en dat het met deze feiten ook rekening moet houden bij het nemen van de beslissing.

Deze verklaringen kunnen, gelet op de gedetailleerde en correcte beschrijving, niet anders dan geloofwaardig worden beschouwd. Nochtans werd bij het nemen van de beslissing louter en alleen gewag gemaakt over het feit dat dit louter beweringen zijn.

Door de pertinente verklaringen niet in aanmerking te nemen bij het nemen van de beslissing, heeft verwerende partij onzorgvuldig gehandeld.

Bij de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheden beschikt de overheid over een ruime beoordelingsbevoegdheid die de redelijkheid als grens heeft. Het is niet omdat de overheid beschikt over een discretionaire bevoegdheid dat zij in alle vrijheid haar beleidskeuze kan maken. Zij blijft immers onderworpen aan het redelijkheidsbeginsel.

Zo heeft verzoeker tijdens het onderhoud maximaal duidelijke (rekening houdende met zijn stress), gedetailleerde en coherente verklaringen afgelegd over de vluchtmotieven en de vervolgingsfeiten.

De redelijkheidstoets wordt door verwerende partij niet doorstaan door de migratieroute sterker te laten doorwegen dan de eigenlijke vluchtmotieven en de verklaringen over de vervolgingsfeiten.

Deze "onredelijkheid" wordt versterkt door het feit dat verwerende partij besliste geen tweede onderhoud met verzoeker te organiseren.

Dit zou verzoeker de kans hebben gegeven zijn vluchtmotieven en de wijze van vervolgingsfeiten te bevestigen.

Verzoeker werd dus op onredelijke wijze en zonder enig belang de kans ontnomen om zijn geloofwaardigheid te bevestigen."

3. Aanvullende nota

Verzoeker maakt ter terechtzitting op 4 april 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij medische attesten van zijn vader voegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier

die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de maffia wegens het niet kunnen betalen van een lening die hij met hen heeft afgesloten. Verzoeker verklaart verder gediscrimineerd te worden omwille van het werk van zijn grootvader voor het voormalige Vietnamese regime. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. De commissaris-generaal oordeelt *in casu* dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten, namelijk dat verzoeker vervolgd zou worden door de maffia, omdat:

(a) verzoeker zijn identiteit niet ontegensprekelijk kon aantonen waarbij (i) hij zeer stereotiep verklaarde dat hij zijn paspoort in Vietnam is verloren; (ii) hij het verlies van zijn paspoort echter nooit heeft aangegeven bij de politie of bij de ambassade; (iii) er een sterk vermoeden bestaat dat verzoekers verklaringen over zijn identiteit, reisroute en verblijf in Europa niet overeenstemmen met de gegevens in zijn verloren paspoort; (iv) de kopie van de geboorteakte die verzoeker toonde tijdens het persoonlijk onderhoud geen foto bevat en geen doorslaggevend bewijs vormt van zijn identiteit; (v) aan kopieën weinig bewijswaarde kan worden toegekend omdat ze onderhevig kunnen zijn aan verschillende vormen van knip- en plakwerk en (vi) de opmerkingen over de kopie van verzoekers geboorteakte ook gelden voor zijn schooldiploma;

(b) verzoeker vage en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn vrees voor de maffia waarbij (i) hij verklaarde dat de maffia geen onderpand had gevraagd voor de lening die hij bij hen aanging omdat de maffia wist waar hij woonde en zo aan zijn geld kon geraken; (ii) deze handelswijze door de maffia zeer risicovol en weinig logisch lijkt aangezien ze zo geen garantie hebben dat verzoeker de lening werkelijk zal afbetalen; (iii) hij verklaarde dat zijn familie al enkele jaren in het dorp van zijn stiefmoeder woont en de maffia hen niet meer weet te vinden en (iv) het op deze manier redelijk makkelijk lijkt om onder de betaling van de lening uit te komen;

(c) verzoeker geen eenduidige verklaringen heeft afgelegd over het moment waarop hij de lening om zijn reis naar Roemenië te financieren, heeft verkregen waarbij (i) hij eerst verklaarde dat hij de lening in december 2022 had verkregen, anderhalf jaar na zijn reis naar Roemenië en (ii) hij na confrontatie met deze tegenstrijdigheid zijn verklaring aanpaste en stelde dat hij de lening in 2019 had verkregen;

(d) verzoeker verklaarde dat de bedreigingen door de maffia reeds in mei 2020 begonnen, nauwelijks twee maanden na zijn vertrek uit Roemenië, wat wel heel voortvarend lijkt van de maffia gelet op het feit dat ze geen onderpand hadden gevraagd en verzoekers familie angst aanjagen ertoe zou leiden dat ze zeer snel zouden verhuizen, wat niet echt een slimme zakelijke houding lijkt waarbij (i) verzoeker verklaarde dat zijn familie al enkele weken na de bedreigingen moest vluchten en (ii) erop gewezen dat zijn familie zeer snel verhuisde na de bedreigingen, verzoeker zijn verklaringen aanpaste en stelde dat zijn familie pas een jaar later verhuisd was;

(e) verzoeker geen enkel schriftelijk bewijs neerlegt van het bestaan van de lening, noch van de problemen die zijn familie door het aangaan van de lening met de maffia zou gekend hebben;

(f) verzoeker en zijn familie de bedreigingen van de maffia niet gemeld hebben bij de politie, waarbij (i) hij verklaarde dat de politie zijn familie niet zou helpen omdat zij gediscrimineerd werden omwille van het vroegere werk van zijn grootvader voor het leger van het voormalige Vietnamese regime; (ii) hij geen enkel stuk aangaande het werk van zijn grootvader, diens rol tijdens het vorige regime of eventuele discriminatie hierdoor neergelegd heeft; (iii) nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat de mogelijke discriminatie die hij zou hebben ondergaan, uitmondde in vervolging; (iv) verzoeker verklaarde dat hij geen papieren om te werken kreeg van het Volkscomité maar dit een blote bewering betreft en (v) er kan opgemerkt worden dat het Volkscomité wel verzoekers geboorteakte heeft verstrekt.

5.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

5.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.5. Volgens verzoeker is het perfect mogelijk dat hij zijn identiteitsdocumenten in Roemenië is verloren. Hij heeft bij het CGVS om zijn identiteit te staven daarom een kopie van zijn geboorteakte en een kopie van een schooldiploma neergelegd. De Raad wijst er echter op dat verzoeker hiermee geen afbreuk doet aan de vaststelling van de commissaris-generaal waar hij stelt dat: *“Vooreerst wist u uw identiteit niet ontegensprekelijk aan te tonen. U verklaarde Vietnam met gebruik van uw eigen paspoort verlaten te hebben, maar wanneer u gevraagd wordt naar dit paspoort verklaart u zeer stereotiep uw paspoort kwijtgeraakt te zijn in Roemenië. U heeft dit beweerde verlies echter nooit aangegeven bij uw ambassade of bij de politie, zodat het hier eerder om een excuus lijkt te gaan om uw paspoort niet neer te moeten leggen. Hierdoor ontstaat dan ook het sterk vermoeden dat uw verklaringen over uw identiteit, reisroute en verblijf in Europa, niet overeen stemmen met de gegevens in uw achtergehouden paspoort. Tijdens uw gehoor toonde u een kopie van uw geboorteakte. Deze kopie heeft geen foto en vormt dus geen doorslaggevend bewijs van uw identiteit en bovendien kunnen aan kopies weinig waarde worden gehecht daar ze steeds onderhevig kunnen zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk. Dezelfde opmerkingen kunnen gemaakt worden over uw schooldiploma.”* Aangezien geen enkel identiteitsdocument voorligt, waarop minstens verzoekers foto prijkt, dient ook de Raad vast te stellen dat verzoeker zijn identiteit niet ontegensprekelijk aantoonde. Ook uit de foto's die bij aanvullende nota werden neergelegd – die bovendien zonder enige bijkomende verduidelijking werden neergelegd – kan niet meer worden afgeleid omtrent verzoekers identiteit, reisroute en verblijf in Europa.

5.1.6. Wat betreft de geloofwaardigheid van de problemen, gelinkt aan de schuld bij de maffia, betoogt verzoeker dat er geen onderpand werd gevraagd door de maffia omdat dit de traditie is in Vietnam. Er was volgens hem geen garantie nodig aangezien de maffia rekent op de angst van de mensen. Zijn familie zou ook niet in staat geweest zijn een onderpand te verschaffen voor de lening. Hiermee weerlegt hij evenwel niet de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat het onaannemelijk is dat hij een lening zou krijgen van de maffia, zonder dat er enig onderpand of garantie zou worden verschaft dat de lening in de toekomst zou kunnen worden terugbetaald. In deze wijst de Raad erop de ongeloofwaardigheid van een asielaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker kan niet uitklaren waarom de maffia een significante lening zonder enige garantie zouden toekennen, temeer daar verzoeker zelf ook verklaarde dat de maffia er niet meer in slaagt om zijn familie te vinden, sinds zij zijn verhuisd (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 5). De werkwijze van de maffia, die erop zouden rekenen dat mensen angst hebben en er daarom geen garantie nodig is, blijkt dus niet effectief te werken. Zoals de commissaris-generaal stelt, is Vietnam een heel groot land met miljoenen inwoners, zodat het op deze manier wel redelijke gemakkelijk is om onder de betaling aan de maffia uit te komen. Deze elementen ondergraven de geloofwaardigheid van het voorgehouden vluchtrelaas.

5.1.7. Bovendien werd in de bestreden beslissing terecht gewezen op de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen, zowel wat betreft het aangaan van de lening, als wat betreft het moment waarop verzoekers familie verhuisde. Waar verzoeker betoogt dat de lening door de maffia in 2019 werd verleend en niet in 2022, wijst de Raad erop dat het louter volharden in de laatst afgelegde verklaring niet volstaat om de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen te verschonen. Hij heeft immers initieel wel degelijk verklaard dat de lening door de maffia in 2022 werd verleend, terwijl hij in 2020 al naar Roemenië vertrokken is (zie NPO, 4). Door louter te stellen dat het gaat om een mogelijke vertaalfout of een materiële vergissing, doet verzoeker geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Verzoeker heeft doorheen zijn persoonlijk onderhoud geen gewag gemaakt van problemen met de tolk. Wanneer bovendien de *protection officer* verzoeker confronteert met de vaststelling dat hij verklaarde dat de datum waarop zijn familie het geld leende van de maffia – met name 10 of 12 december 2022 – niet logisch lijkt, gelet op het vertrek van verzoeker naar Roemenië in maart 2020, geeft verzoeker geenszins aan dat zijn eerdere verklaringen berusten op vertaalproblemen, doch stelt hij enkel dat hij zijn eigen verklaringen wilt corrigeren, omdat hij zich heeft vergist. Dit kan uiteraard niet overtuigen. Wat betreft de tegenstrijdigheden omtrent het moment waarop zijn familie diende te verhuizen om

aan de dreiging van de maffia onderuit te komen, brengt verzoeker geen enkel dienstig argument aan om deze tegenstrijdigheden op te klaren of te verduidelijken.

5.1.8. Bovenstaande elementen in acht genomen, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekers familie aangegane schuld bij de maffia – waarvan ook geen enkel bewijs werd voorgelegd – en de daaruit voortvloeiende problemen. De Raad treedt verder de commissaris-generaal bij, waar hij stelt dat: *“Er werd u immers ook gevraagd of u de dreigementen van de maffia bij de politie gemeld zou hebben, waarop u beweerde dat uw familie dacht dat de politie niets zou doen (CGVS, p. 6). U gevraagd waarom uw familie dit zou denken, immers daar ze niet eens probeerden bescherming te zoeken, is het wel heel gemakkelijk om er automatisch vanuit te gaan dat de politie niet zou helpen, wees u hierbij op het verleden van uw familie. U verklaarde dat uw grootvader diende in het leger van het vorig regime en dat jullie hierdoor gediscrimineerd werden. Wat betreft deze bewering dient vooreerst opgemerkt te worden dat u geen enkel attest aangaande uw grootvader of diens rol in het vorige regime, laat staan over uw bewering dat jullie hierdoor gediscrimineerd werden, wist neer te leggen, zodat het hier bij een blote bewering blijft. Ten tweede is het mogelijk dat mocht uw grootvader inderdaad in het leger van het oude regime gediend hebben, jullie gediscrimineerd worden, maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze mogelijke discriminatie uitmondde in vervolging. Uiteindelijk gaf u aan dat u in staat was om te studeren en te werken net als elke Vietnamese burger. U verklaarde dat het moeilijk was voor u om werk te vinden, maar hier staat tegenover dat u enkel beschikt over een diploma middelbaar onderwijs, wat het vinden van een job enigszins kan bemoeilijken. Daarnaast verklaart u dat zodra u zou willen werken en papieren zou moeten opstellen voor het volkscomité, het u moeilijk gemaakt zou worden, maar opnieuw gaat het hier om een blote bewering. Overigens dient te worden opgemerkt dat ondanks uw beweerde discriminatie het Volkscomité wel de door u neergelegde geboorteakte heeft uitgevaardigd. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering te lijden onder discriminatie”*. Verzoeker stelt dat de overheidsdiensten in Vietnam vaak verbonden zijn met de maffia en dat zijn familie om deze reden geen hulp verwachtte van de Vietnamese overheid. De Raad wijst er echter op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat zijn familie geen klacht indiende bij de Vietnamese overheid omdat zijn grootvader voor het leger van het voormalige Vietnamese regime werkte en ze daardoor geen bescherming zouden krijgen van de staat (zie NPO, p. 6). Dat verzoeker geen eenduidige verklaringen kan afleggen over de reden waarom zijn familie geen klacht bij de Vietnamese overheid heeft ingediend, doet twijfels rijzen over zijn relaas. Door verder louter te herhalen dat hij wel problemen had met werk te vinden in Vietnam omwille van de discriminatie door het werk van zijn grootvader voor het voormalige Vietnamese regime en te stellen dat het feit dat hij alleen een middelbaar diploma had geen hinder vormde om werk te vinden, doet verzoeker geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen van de commissaris-generaal. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift ook aan dat hij de nodige informatie over zijn grootvader en zijn werk voor het voormalige Vietnamese regime zou proberen verzamelen. De Raad stelt echter vast dat verzoeker ook bij huidig verzoekschrift of zijn aanvullende nota geen enkel stuk over het voormalige werk van zijn grootvader neerlegt, waardoor er niet kan vastgesteld worden of zijn grootvader werkelijk voor de voormalige Vietnamese overheid werkte. Tijdens het persoonlijk onderhoud wist hij ook niets over het werk van zijn grootvader bij het leger van het voormalige Vietnamese regime te vertellen (zie NPO, p. 6). Volgens verzoeker weigerde het Volkscomité van Vietnam verder wel degelijk om hem de nodige papieren voor werk te vinden, te verschaffen. Het verschaffen van zijn geboorteakte doet hieraan geen afbreuk, aldus verzoeker. In deze wijst de Raad er vooreerst op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat hij wel degelijk kon werken. Zo werkte hij in Vietnam als taxichauffeur en als kuiser in hotels en restaurants (zie NPO, p. 3). Hij gaf enkel aan dat het een probleem kon zijn om voor de volkscomité of de administratie te werken, omdat hij dan een cv moest opstellen en doorsturen, zodat ze over het verleden van zijn familie zouden weten (zie NPO, p. 6). Bovendien is het wel degelijk relevant dat het Volkscomité zijn geboorteakte heeft verschaft. Indien verzoeker werkelijk gediscrimineerd werd door het Volkscomité, is het onaannemelijk dat ze hem zonder problemen zijn geboorteakte zouden verschaffen. Dat verzoeker gediscrimineerd werd omwille van het voormalige werk van zijn grootvader betreft dan ook een louter blote bewering. Waar verzoeker stelt dat hij *“ernstige problemen [had] in zijn land van herkomst omwille van politieke redenen”* en dat *“Vietnam niet democratisch [is] en zwaar gecorrumpeerd”*, verduidelijkt hij deze stelling niet verder. Verzoeker heeft alleszins geen gewag gemaakt van eigen politieke activiteiten en linkte zijn vluchtmotief aan problemen met de maffia. In de mate dat verzoeker met zijn uiteenzetting doelt op de discriminatie omwille van de voormalige werkzaamheden van zijn grootvader, verwijst de Raad naar wat hieromtrent reeds eerder werd gesteld.

5.1.9. Wat betreft de medische documenten die verzoeker neerlegt, wijst de Raad erop dat dit medische documenten van zijn vader betreffen. Deze documenten houden geen verband met zijn vluchtrelaas en verzoeker verstrekt ook geen verdere duiding over hoe deze documenten de vaststellingen van de commissaris-generaal in een ander daglicht zouden plaatsen. De Raad wijst er dan ook op dat verzoeker er met deze stukken niet in slaagt zijn beweerde nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

5.1.10. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande

bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Vietnam kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift of aanvullende nota enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Vietnamees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES